omma hinge waewama, et ſulle omma laste ſurmast ſüüd olleks.

Nenda räkis ſe arſt, ning Jummal parrako! keik, mis ta räkis, on kül tõeks ſanud! Ma ollin tuim, ma ei laskнud omma lastele need uſi rubbiſid ſiiski mitte panna. Nüüd tullid meie küllaſſe need ſured rubbid ning Jummal parrako! mo lapſed ſaid neid ka, ja ſurrid keik hirmſaste ja ſurewallega ärra. Nüüd hallitſeb mo naene, ja nuttab kibbedaste ning äggab öſe ja päwa ning küſſib ommad lapſed minno käeſt. Peäle ſedda waewab ning pinab mind mo pahha ſüddame tunnistus. Lapſita ollen minna nüüd ſiin ma peäl, mul ei olle ſõbbro, egga lusti tööd tehha, ma jään wannaks, kes wõttab mind toita ja mo eeſt hoolt kanda, kes wõttab mo ſiimad ſurmas kinni panna?

Oh ma ollen waene ünneto mees! Oh, kuulge mind, mo wennad, ja ſage moiſtlikkuks! ärge pölgage mitte ni ſuguſt head asja, kui ſe ue rubbi-panneminne on. !Se ei olle ial kahjuks, waid ſe woib teie laste terwiſt ning rõmo nende pärraſt kinnitada. Mõttege ikka ſe peäle, mis Sirak omma tarkuſſe ramatuſſes 38 Peatükkis 1 ſalmiſt kunni 4 ſalmiſt ſadik nenda ütleb: „Auuſta arsti, nen„da kui kohhus on, ja omma tarwidus„eks, ſeſt Jeſand on tedda ka lonud. „Seſt terweks teggeminne tulleb Jeſan„da käeſt ja arſt ſaab andid kunninga „käeſt. Mis arſt moistab, ſe üllendab „tedda, ja ſured iſandad pannewad ted„da immeks. Jeſand on arsti rohhud „Ma ſeeſt lonud, ja moiſtlik mees ei „pölga neid mitte.“

Ma pean nüüd kül jubba omma hin-